
ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Шта чини основицу пореза на имовину за непокретност – производну халу, која се не користи и која је празна, а чију вредност порески обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00612/2016-04 од 18.8.2016. год.)

Према одредби члана 7. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Према одредби члана 7. став 2. Закона, основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим

пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. тог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из члана 7. став 2. Закона порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. Закона (члан 7. став 3. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. Закона прописано је да се вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Према одредби члана 7. став 4. тачка 2) Закона, изузетно од става 3. тог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности.

Непокретности из члана 7. став 4. Закона опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности (члан 7. став 5. Закона).

За непокретности из члана 7. став 4. Закона које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. тог члана (члан 7. став 6. Закона).

Ако јединица локалне самоуправе не објави акт којим утврђује просечне цене одговарајућих непокретности у зонама до 30. новембра текуће године, као и акт којим утврђује зоне и најопремљеније зоне у складу са ставом 4. овог члана, основица

пореза на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге је књиговодствена вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7а став 6. Закона).

Према томе, кад привредно друштво вредност непокретности за које је обвезник пореза на имовину у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама, основица пореза на имовину за те непокретности јесте фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у години која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Међутим, ако привредно друштво вредност непокретности за које је обвезник пореза на имовину у пословним књигама не исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама, основицу пореза на имовину за објекат у својини привредног друштва који је, како се наводи, „према инвестиционо-техничкој документацији намењен производној делатности у којој се деценијама уназад обављала производња“, а који је у току целе календарске године за коју се утврђује порез празан и не користи се (ни као производни погон прерађивачке индустрије, ни за друге намене), са припадајућим земљиштем (при чему у пословним књигама исказује посебно вредност објеката од вредности припадајућег земљишта), чини збир вредности конкретног објекта и вредности припадајућег земљишта, које се утврђују и то:

– вредност земљишта – множењем његове укупне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућег земљишта у зони у којој се конкретно земљиште налази, коју је

јединица локалне самоуправе утврдила и објавила у складу са Законом;

– вредност објекта који је, како се наводи, „према инвестиционо-техничкој документацији намењен производној делатности у којој се деценијама уназад обављала производња“, а који је у току целе календарске године за коју се утврђује порез празан и не користи се као производни погон прерађивачке индустрије (делатности која је, према Уредби о класификацији делатности – „Сл. гласник РС“, бр. 54/10, разврстана у Сектор Ц – Прерађивачка индустрија), утврђује се применом критеријума његове корисне површине и просечне цене квадратног метра Пословних зграда и других (надземних и подземних) грађевинских објеката који служе за обављање делатности, у зони у којој се конкретни објекат налази, коју је јединица локалне самоуправе утврдила и објавила у складу са Законом.

Наиме, нема законског основа да за пословни објекат привредног друштва који је према инвестиционо-техничкој документацији намењен производној делатности, који се у току целе календарске године за коју се утврђује порез на имовину не користи и који је празан, основу пореза на имовину за 2014. годину и године које следе тој години чини књиговодствена вредност из члана 7. став 4. Закона, ако је јединица локалне самоуправе на чијој територији се налази тај објекат објавила акт којим утврђује просечне цене Пословних зграда и других (надземних и подземних) грађевинских објеката који служе за обављање делатности у зони у којој се конкретан објекат налази, до 30. новембра године која претходи години за коју се утврђује порез, као и акт којим утврђује зоне и најопремљеније зоне. Међутим, ако јединица локалне самоуправе на чијој територији се налази тај објекат није објавила акт којим утврђује просечне цене Пословних зграда и других (надземних и подземних) грађевинских објеката који служе за обављање делатности, у зони у којој се конкретан објекат налази, до 30. новембра године која претходи години за коју се утврђује порез, као и акт којим утврђује зоне и

најопремљеније зоне, основица пореза на имовину за тај објект обвезника који води пословне књиге је књиговодствена вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у години која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

2. Да ли је ЈП „Пословни центар општине Палилула“ Београд обвезник пореза на имовину за пословне зграде и пословни простор у јавној својини?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00193/2016-04 од 16.8.2016. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину се плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима се, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;

3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Дакле, јавно предузеће је обвезник пореза на имовину за непокретности у јавној својини које се налазе на територији Републике Србије, на којима је то јавно предузеће ималац права, корисник или држалац из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона.

Ако је јавном предузећу даном почетка примене Одлуке о начину поступања са непокретностима које су у јавној својини града Београда, односно на којима град има посебна својинска

овлашћења („Службени лист града Београда“, број 63/16), на непокретностима у јавној својини града Београда престало право, коришћење односно државина, која су предмет опорезивања порезом на имовину према члану 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, том јавном предузећу је престанком свих права, коришћења односно државине из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона престала пореска обавеза по основу пореза на имовину за те непокретности.

3. Када настаје обавеза по основу пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00716/2016-04 од 8.8.2016. год.)

1. Министарство финансија остаје код одговора које је у вези пореза на имовину доставило под бројем: 07-00-00410/2015-04 од 19. августа 2015. године.

2. Сагласно одредби члана 10. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

С тим у вези, у случају када је коришћење објекта отпочело – пореска обавеза за тај објект је настала, независно од тога да ли се објект користи стално или повремено, односно да ли га користи обвезник или друго лице.

3. Један од елемената за утврђивање вредности непокретности, која чини основицу пореза на имовину, је њена корисна површина (што смо навели у одговору који смо упутили под бројем: 07-00-00410/2015-04 од 19. августа 2015. године).

Према одредби члана 6. став 2. Закона, корисна површина земљишта је његова укупна површина, а корисна површина објекта је збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта (искључујући површине балкона, тераса, лођа, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника економски дељивих целина у оквиру истог објекта).

Дакле, кад је доградњом објекта повећана површина објекта, код утврђивања пореза на имовину корисну површину (дограђеног) објекта чини збир његових подних површина (укључујући и дограђене подне површине за које је пореска обавеза настала у складу са чланом 10. Закона) између унутрашњих страна спољних зидова објекта (искључујући површине балкона, тераса, лођа, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника економски дељивих целина у оквиру истог објекта).

4. Порески третман преноса права својине на земљишту по основу експропријације

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-183/2016-04 од 4.8.2016. год.)

Према одредби члана 38. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за који пореска обавеза није пријављена у прописаним роковима па је настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу тог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 7. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник

РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС) да је пријављена у прописаном року.

Према одредби члана 29. став 5. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), која се примењивала од 27. априла 2001. године до 31. децембра 2010 године, ако се пренос апсолутног права врши на основу одлуке суда, односно решења надлежног управног органа, пореска обавеза настаје даном правоснажности те одлуке, односно даном коначности тог решења.

Према одредби члана 29. став 8. Закона, ако уговор о преносу апсолутног права или одлука суда, односно решење надлежног управног органа нису пријављени или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Према одредби члана 29. став 7. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон о порезима на имовину), ако уговор о преносу апсолутног права, уговор о закупу, одлука суда, односно решење надлежног управног органа или други правни основ преноса права из чл. 23. и 24. овог закона, нису пријављени или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Према одредби члана 29. став 1. Закона о експропријацији („Сл. гласник РС“, бр. 53/95, „Сл. лист СРЈ“, бр. 16/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 23/01, 20/09 и 55/13–одлука УС, у даљем тексту: Закон о експропријацији), поступак по предлогу за експропријацију спроводи и решење доноси служба општинске управе надлежне за имовинско-правне послове општине на чијој се територији налази непокретност предложена за експропријацију (у даљем тексту: општинска управа).

После правоснажности решења о експропријацији општинска управа дужна је да одмах без одлагања закаже и одржи

расправу за споразумно одређивање накнаде за експроприсану непокретност (члан 56. став 1. Закона о експропријацији).

Према одредбама члана 61. Закона о експропријацији, ако се споразум о накнади у целини не постигне у року од два месеца од дана правоснажности решења о експропријацији, општинска управа доставиће правоснажно решење о експропријацији са свим списима надлежном општинском суду ради одређивања накнаде. Ако општинска управа не поступи по одредби става 1. овог члана, ранији сопственик и корисник експропријације могу се непосредно обратити суду ради одређивања накнаде.

Дакле, ако је решење о експропријацији земљишта ради изградње стамбених или привредних објеката постало коначно у време када је, сагласно закону којим се уређују порези на имовину, пренос права својине на земљишту по основу експропријације био предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, пореска обавеза по основу пореза на пренос апсолутних права настајала је даном коначности решења о експропријацији. Изузетно, ако пореска пријава за утврђивање пореза на пренос апсолутних права није поднета у року од десет дана од дана коначности решења о експропријацији, сматра се да је пореска обавеза настала даном сазнања пореског органа за тај пренос. На дан настанка пореске обавезе по том основу није од утицаја облик и висина накнаде за експроприсано земљиште (нпр. да ли је накнада одређена у новчаном износу, у праву својине на другом земљишту и др.), нити врста акта којим је накнада утврђена (споразум странака или одлука суда). Према томе, у свему остајемо при ставу изнетом у мишљењу овог министарства број: 413-00-00183/2016-04 од 11. јула 2016. године.

Кад пореска пријава, са документацијом потребном за утврђивање пореске обавезе, није поднета у року од десет дана од дана коначности решења о експропријацији, при чему је, како се наводи, у конкретном случају то решење донето 29. октобра 2010. године, а постало правоснажно 23. новембра 2010. године, сагласно одредби члана 27. став 6. Закона, која се примењивала од 30. јуна

2007. године до 31. децембра 2010. године, пореску основицу за пренос апсолутних права по основу решења о експропријацији чини тржишна вредност апсолутног права коју утврђује надлежни порески орган.

5. Да ли су надстрешница и резервоар за гориво у саставу станице за снабдевање моторних возила горивом (који је инкорпорисан у земљишту – испод површине земљишта) предмет опорезивања порезом на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00682/2016-04 од 4.8.2016. год.)

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари.

Одредбом члана 2. став 2. тачка 2) Закона прописано је да се непокретностима, у смислу става 1. истог члана, сматрају стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Сагласно одредби члана 2. тачка 23) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–УС, 24/11, 121/12, 42/13–УС, 50/13–УС, 98/13–УС, 132/14 и 145/14), зграда јесте објекат са кровом и спољним зидовима, изграђена као самостална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја, а намењена је за становање, обављање неке делатности или за смештај и чување животиња, робе, опреме за различите производне и услужне делатности и др. Зградама се сматрају и објекти који имају кров, али немају (све) зидове (нпр. надстрешница), као и објекти који су претежно или потпуно

смештени испод површине земље (склоништа, подземне гараже и сл.).

Одредбом члана 3. став 1. тачка 9) Закона о запаљивим и горивим течностима и запаљивим гасовима („Сл. гласник РС“, бр. 45/15, у даљем тексту: Закон о запаљивим и горивим течностима) прописано је да су објекти – грађевински објекти на одређеној локацији који се састоје од грађевинског дела и уграђене опреме што заједно чини техничко-технолошку целину, као што су нафтоводи, гасоводи, продуктоводи, резервоари, складишта, претакалишта и други објекти или њихови саставни делови, а намењени су за складиштење и претакање запаљивих и горивих течности и запаљивих гасова, објекти у којима се врши складиштење запаљивих и горивих течности и запаљивих гасова ради обављања трговине или сопствене употребе.

Резервоар је грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну или техничко-технолошку целину са свим потребним инсталацијама, постројењима и опремом у коме се безбедно складишти запаљива и горива течност и запаљиви гас, израђен према прописима донетим на основу закона, стандардима, односно сродним документима и упутствима произвођача (члан 3. став 1. тачка 14) Закона о запаљивим и горивим течностима).

Према одредбама тач. 4.1.3, 4.1.4. и 4.1.11. Правилника о изградњи постројења за запаљиве течности и о ускладиштавању и претакању запаљивих течности („Сл. лист СФРЈ“, бр. 20/71 и 23/71–исправка), који се примењује сходно члану 38. Закона о запаљивим и горивим течностима, резервоар може бити надземни и подземни. Надземни резервоар је непокретни и непропусни суд, постављен односно изграђен на површини земље, за смештај запаљивих течности. Подземни резервоар је непокретни суд са свих страна заштићен некородивним материјалом (земљом, песком, шљунком), постављен односно изграђен испод површине земље за смештај запаљивих течности.

Према томе, право, коришћење или државина из члана 2. став 1. Закона конституисани на непокретностима на територији

Републике Србије – на надстрешници и на резервоару за гориво у саставу станице за снабдевање моторних возила горивом (који је инкорпорисан у земљишту – испод површине земљишта), предмет су опорезивања порезом на имовину.

Ако је обвезник пореза на имовину за те непокретности – обвезник који води пословне књиге (дефинисан чланом 4. став 5. Закона), то лице је дужно да порез на имовину утврди самоопорезивањем и да поднесе пореску пријаву у прописаном року, независно од врсте његове претежне регистроване делатности.

6. Да ли постоји обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права по основу решења о експропријацији земљишта, које је донето 29. октобра 2010. године, а постало правоснажно 23. новембра 2010. године, те ако постоји – ко је порески обвезник и када настаје пореска обавеза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00183/2016-04 од 11.7.2016. год.)

Према одредби члана 38. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за који пореска обавеза није пријављена у прописаним роковима, па је настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 7. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС) да је пријављена у прописаном року.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 7) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: ЗПИ), који је био у примени од 28. априла 2001. године закључно са 29. мајем 2013. године, порез на пренос апсолутних права плаћао се код преноса уз накнаду права на експроприсаној непокретности, ако се експропријација врши ради изградње стамбених или привредних објеката.

Одредбом члана 25 став 3. ЗПИ прописано је да је у случају из члана 23. став 1. тачка 7) ЗПИ, обвезник пореза на пренос апсолутних права корисник експропријације.

Према одредби члана 29. став 5. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), која се примењивала од 27. априла 2001. године до 31. децембра 2010 године, ако се пренос апсолутног права врши на основу одлуке суда, односно решења надлежног управног органа, пореска обавеза настаје даном правоснажности те одлуке, односно даном коначности тог решења.

Према одредби члана 29. став 8. Закона, ако уговор о преносу апсолутног права или одлука суда, односно решење надлежног управног органа нису пријављени или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Према одредби члана 29. став 7. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон о порезима на имовину), ако уговор о преносу апсолутног права, уговор о закупу, одлука суда, односно решење надлежног управног органа или други правни основ преноса права из чл. 23. и 24. овог закона, нису пријављени или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос.

Према томе, у периоду од 28. априла 2001. године закључно са 29. мајем 2013. године пренос уз накнаду права својине на

земљишту по основу решења о експропријацији, која се врши ради изградње стамбених или привредних објеката, био је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права. Пореска обавеза по том основу настајала је даном коначности решења о експропријацији, а порески обвезник је корисник експропријације. С тим у вези, корисник експропријације био је дужан да у року од 10 дана од дана коначности решења о експропријацији поднесе пореску пријаву пореском органу надлежном према месту земљишта које се експроприше, ради утврђивања пореза на пренос апсолутних права. Ако пореска обавеза није пријављена или није благовремено пријављена, сматра се да је настала даном сазнања пореског органа за тај пренос. Ако је порески орган за тај пренос сазнао након 29. маја 2013. године, пореска обавеза на пренос апсолутних права сматра се насталом даном сазнања пореског органа за тај пренос, а порез на тај пренос утврђује се и плаћа применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан коначности решења о експропријацији.

У конкретном случају, како из предметног захтева и прилога уз захтев произлази, решењем Одсека за имовинско-правне и стамбене послове Градске општине Сурчин, које је донето 29. октобра 2010. године, а постало правоснажно 23. новембра 2010. године, извршена је експропријација земљишта за крајњег корисника АД Аеродром „Никола Тесла“, ради изградње објекта ваздушног саобраћаја – карго центра. Ако у конкретном случају пореска обавеза није пријављена надлежном пореском органу у року од 10 дана од дана коначности конкретног решења о експропријацији, сматра се да је настала даном сазнања пореског органа за тај пренос земљишта. Ако је порески орган до тог сазнања дошао након 29. маја 2013. године, порез на пренос апсолутних права по том основу утврдиће се и платити применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09), а обвезник пореза на пренос апсолутних права јесте корисник експропријације – АД Аеродром „Никола Тесла“.